

Laura Saula Autora del llibre 'Terra de dones. Pageses de Catalunya'

«LES PAGESES ENCARA TENEN DIFICULTATS PER SER VISIBLES»

Entrevista

La periodista dona veu a la vida de vuit dones de diverses generacions i de tot el territori català, entre les quals hi ha la Maite Pallarés Carré, del Perelló, i l'Ester Gomis Fortuny, de Vilallonga del Camp

SÍLVIA FORNÓS
TORTOSA

Laura Saula Tañà (Barcelona, 1986) es va llicenciar en Periodisme el 2008 (URL) i des d'aleshores ha fet de periodista freelance per a diferents mitjans, com el diari Ara, el magazín LA MIRA, la revista Capçalera o el suplement Lifestyle. És l'autora del llibre *Terra de dones. Pageses de Catalunya* (Editorial Fonoll), en el que vuit dones pageses de diverses generacions d'arreu, des de les Terres de l'Ebre fins a l'Alt Pirineu, expliquen les seves històries personals, inquietuds i visió del món rural. La publicació compta amb els prolegs de Teresa Jordà Roure i Meritxell Serret Aleu, les primeres conselleres d'Agricultura.

Què la va impulsar a escriure el llibre?

L'oportunitat va sorgir conjuntament amb el magazín LA MIRA i l'editorial Fonoll, que volien fer un llibre que fes un pas més a l'hora de visibilitzar la dona pagesa. Si la pagesia en si ja està bastant oblidada pels mitjans de comunicació i la societat, en general, les dones pageses encara més. Aleshores, en el moment de plantejar-me com fer-ho, vaig decidir escollir vuit perfils de pageses, que són de diferents zones de Catalunya, perquè totes estiguessin representades, així com de diferents generacions i àmbits.

Per què va escollir vuit casos?

És una xifra simbòlica. El que volia era que hi hagués representació de tot el territori, i vaig pensar en les vuit vegueries catalanes. M'haguera agradat fer-ne moltes més perquè realment hi ha moltes històries per explicar.

Quin és l'enfocament?

Quan les vaig conèixer, més enllà de la feina en si, el que realment m'interessava era la seva vida, com veien el món, com pensaven, la seva història familiar... Així, el resultat són vuit retrats de dones pageses.

La periodista Laura Saula amb el llibre 'Terra de dones. Pageses de Catalunya'. FOTO: CEDIDA

«Totes elles venen a dir que una granja on no hi ha una dona, no funciona igual de bé, sigui per la capacitat d'organització o pel que fa a tenir cura de les coses»

«Hi ha dones que des de zero han començat en el món de la pagesia i d'altres que han seguit la tradició familiar. El que les uneix a totes és l'amor per la terra»

Quina reivindicació comparteixen?

La situació que viuen com a dones, ja que encara no estan reconegudes del tot. Sí que és cert que la situació ha millorat amb les noves generacions, però encara hi ha molt masclisme. La majoria em van explicar que quan anaven amb el seu marit a comprar maquinària agrícola, tot i que era a nom d'elles i la paguessin, el venedor sempre es dirigia a l'home. Això és un exemple que, avui dia, no està del tot acceptat que una dona pot ser la cap d'una explotació, és a dir, que no és la dona del pagès a qui ajuda. Les pageses encara tenen dificultats per ser visibles.

Aquesta dificultat és una qüestió de condició física?

Elles diuen que, excepte alguna tasca puntual en la qual necessiten ajuda, són dones tot terreny i que poden fer qualsevol feina. Totes elles vénen a dir que una granja on no hi ha una dona, no funciona igual de bé, ja sigui per la capacitat d'organització, pel que fa a tenir cura de les coses o de la manera de gestionar la masia i la